

skal man jo gøre —, maa man altsaa ikke afveje Omkostningerne ved Anlægget af en ny dobbeltsporet Bane mellem Aarhus og Randers med Højbane i Aarhus og Gennemkørsel i begge Byerne mod Dobbeltsporet, men mod Dobbeltsporet og en ny Jernbane. At der er Interesse for Banen blandt Egnens Befolkning; ved ærede Medlemmer godt, jeg skal kun pege paa, at denne Interesse i sin Tid har givet sig et særlig stærkt Udslag ved Tegning af Bidrag til den tidligere projekterede elektriske Jernbane, og jeg kan forsikre ærede Medlemmer om, at Interessen i Oplandet er usvækket.

Idet jeg altsaa mener, at denne Forbindelse mellem Aarhus og Randers vil være forsvarlig, baade fordi den giver en god Linie og en hurtigere Befordring for den gennemgaaende Trafik, og fordi den afhjælper et Savn i Oplandet, skal jeg tillade mig at anbefale ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 2.

Kragh: Jeg ønsker at give min Tilslutning til det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) i hans Beklagelse over, at Tanken om en fast Forbindelse mellem Masnedø og Falster atter i denne Rigsdags-samling skal lide den Skæbne at blive stillet i Bero, saaledes som Tilfældet blev for nogle Aar siden, da Tanken var fremme her i Rigsdagen. Man nøjes i Udvalgsbetænkningen med at udtale sin Sympati for en saadan fast Forbindelses Tilvejebringelse. Jeg mindes ganske tydeligt, at saadanne Sympatitilkendegivelser ogsaa i ret betydeligt Tal kom frem i Samlingen 1909—10, men for Sagens Løsning har de altsaa slet ingen Betydning haft, og det beklagelige Faktum maa konstateres, at man i Virkeligheden ikke i den snart halve Snes Aar, der er gaaet, siden Sagen sidste Gang var til Behandling her i Rigsdagen, er naaet et eneste Skridt videre frem imod dens Løsning. Det maa, forekommer det mig, saa meget mere beklages, som der uden al Tvivl i den kommende Tid vil opstaa meget store Vanskeligheder ved at faa den sydgaaende Trafik besørget ved de Midler, der gennem Færgemateriellet staaer til Raadighed. Glemmes maa det heller ikke, at Dobbeltspor-anlægget fra Næstved til Masnedø først faar sin egentlige Betydning ogsaa for den gennemgaaende Trafik i det Øjeblik, vi

faar en fast Forbindelse etableret, enten det nu skal være et Broanlæg eller et Tunnelanlæg. Hvis man indenfor Udvalget havde kunnet acceptere et af de Forslag, der var fremme til denne Sags Løsning, vilde jeg som Lægmand paa dette Omraade have accepteret det Resultat, man var naaet til, og have stemt for det, selv om jeg maa erkende, at denne Tunnel ved Siden af de Fordele, den utvivlsomt frembyder, vil blive meget bekostelig, da den uden al Tvivl maa være dobbeltrøret, og at den Indflydelse, den vil faa paa Stigningsforholdene paa denne Banestrækning, hvor meget svære Tog, baade Person- og Godstog, kommer til at gaa, ikke vil være fremmende for en hurtig Trafik. Jeg vilde have stemt for en Tunnel, hvis Udvalgsarbejdet var resulteret i et Forslag derom, men jeg forstaaer i og for sig godt, at man har næret nogen Betænkelighed ved at slutte sig til Tanken om et Broanlæg af den Beskaffenhed, som Folketinget havde givet sin Tilslutning, og som altsaa var forment i Lovforslaget, som det kom til dette høje Ting. Jeg forstaaer det i og for sig godt, fordi dette Anlæg saa vidt jeg ved, er uprøvet andetsteds. Men paa den anden Side maa man vel gaa ud fra, at det Firma, som havde fremsat denne Tanke, i Virkeligheden har en saadan Erfaring i den Slags Konstruktioner, som her skulde bringes til Anvendelse, at man derigennem maatte føle sig betrygget. Det forekommer mig underligt, at det Forslag, der fra Statsbanernes Side var stillet om en Lavbro, ikke har kunnet vinde en Tilslutning, som kunde give sig Udslag i et Forslag, der kunde samle et Flertal indenfor Udvalget, thi et saadant Broanlæg vilde jo faktisk i Forbindelse med Dobbeltsporet Næstved—Ringsted føre til en i hvert Fald med Hensyn til Stigningsforhold ganske ideel Forbindelse mellem det sydlige Udland og Hovedstaden. Det forekommer mig ogsaa, at en saadan Forbindelse ved en Lavbro i Virkeligheden ikke vilde frembyde de betydelige Farer for Skibsfarten, som det er blevet paastaet i skibsfartsinteresserede Kredse. Jeg synes, at en 70 m bred Gennemsejling, ikke afbrudt ved nogen Midtpille, i Virkeligheden i de allerfleste Tilfælde vilde frembyde en betryggende Gennemsejling, og blev der saa foretaget Foranstaltninger til Støtte for Skibe, som skulde pas-